

Silence as a Multi-Purpose Speech Act in Trauma Discourse: A Case Study

Erdem AKGÜN

Haliç University, Foreign Languages Department, Istanbul, Turkey

erdemakgun06@gmail.com

Abstract

This study investigates the pragmatic functions of silence in two trauma narratives as a case study. The contextual conversation analytic investigation is based on 376 tokens of silence and broadly draws on Jakobson's (1971) six Communicative Functions of Language, and the Relevance Theory focusing on the study of illocutionary force of silence and the corresponding speech acts at a communicative level in inter and intra turn pauses. Based on my data, the analysis revealed that silence has three main functional categories: cognitive, affective, and communicative/cooperative. Cognitive functions help remember the details of the trauma, and re/structuring the ideas before expressing them verbally. Affective ones are employed in order to intensify the preceding or succeeding judgment, an evaluative opinion, or emotional statement in addition to creating narrative expectancy in the story narrated. Silence is, additionally, functional while achieving communicative/cooperative purposes such as topic shift, distancing through indirect speeches, calling for shared information, turn-taking, and improving the narrativization. The data also showed that there are such linguistic patterns as following or being followed by discourse markers or fillers, and positional changes depending on the environment as in the cognitive function and the affective function respectively.

Keywords: silence, discourse, pragmatics, contextual linguistics

Travma Söyleminde Çok İşlevli Bir Söz Eylemi Olarak Sessizlik: Örnek Olay İncelemesi

Özet

Bu çalışmada örnek olay incelemesi olarak biri travmayı yaşayan kişinin doğrudan olan, diğeri üçüncü bir kişinin travması hakkında konuşan üç kişinin konuşmasından bir parça olan iki travma anlatısında sessizliğin pragmatik işlevleri incelenmiştir.

Yapılan inceleme verideki 376 sessizlik göstergesine dayanmakta ve Jakobson'un (1971) Dilin İletişimsel İşlevleri'ni ve 'Bağıntı (Relevance) Kuramı'nı temel almaktadır. Ayrıca, sessizliğin 'eyleyici güç (illocutionary force)' yönünü ve bu bağlamda konuşma-içi ve konuşmalar-arası iletişimsel işlevlerini analiz eder. Araştırmanın dayandığı veriyle sınırlı olarak, yapılan analizde sessizlik anlarının üç temel işlevsel kategorisi olduğu görülmüştür: bilişsel, duygusal ve iletişimsel/işbirliğine dayalı. Bilişsel işlev travma detaylarının hatırlanmasında ve fikirlerin dile getirilmeden yeniden şekillendirilmesinde kullanılmaktadır. Duygusal işlev öncesinde ya da sonrasında gelen yargıyı, duygusal bir ifadeyi, değerlendirmeyi güçlendirmek ve anlatıda bir beklenti ve heyecan yaratmak için kullanılmaktadır. Sessizlik anlarının iletişimsel/işbirliğine dayalı işlevi ise konu değiştirme, dolaylı cümlelerle anlatıyla anlatıcı arasına mesafe koyma, konuşma sırası alabilme ve anlatıyı geliştirme gibi amaçlarla kullanılmaktadır. Ayrıca sonuçlar göstermiştir ki sessizlik anlarının bilişsel işlevde görülebileceği üzere çeşitli söylem işaretçilerinden önce veya sonra gelmesi ve duygusal işlevde görülebileceği üzere bulunduğu sözdizimsel ortama göre cümle içerisinde yer değiştirmesi de mümkündür.

Anahtar Kelimeler: sessizlik, söylem, edimbilim, bağlamsal dilbilim

1. Introduction

“Silence is one of the great arts of conversation”

Marcus Tullius Cicero

Deborah Tannen (1985) entitled one of her publications as “Silence: Anything but” implying that silence is anything but devoid of meaning. Silence, therefore, serves various interaction-contextual functions which is of a clear pragmatic use value as also argued by Sobkowiak (1997) by claiming that silence is best defined acoustically, and/or pragmatically. Thus he lists five definitions of silence in the Webster Collegiate which fall neatly (though unevenly) into those two rubrics. These five functions are: 1. the state or fact of keeping silent; a refraining from speech or from making noise (pragmatic/acoustic) 2. absence of any sound or noise; stillness (acoustic) 3. a withholding of knowledge or omission of mention (pragmatic) 4. failure to communicate, write, keep in touch etc. (pragmatic) 5. oblivion or obscurity (pragmatic).

As argued above, silence¹ might sometimes mean more than words do, and thus have critical interaction-contextual functions. Doubtless to say, it carries myriad of meanings and serves many purposes depending on the topic, interacting parties, and culture in which communication takes place. For example, “silence is considered as an auditory signal (pause) in a linguistic theory, as a pragmatic and discursive strategy, as a realization of a taboo, as a tool of manipulation, as part of listener’s work in interaction, and as an expression of artistic ideas” (Jaworski, 1997: 3); thus, it is possible to see silence as a discursive phenomenon within the scope of this paper performing such diverse functions as linguistic, discursive, sociocultural, and meta-communicative. To exemplify, it is possible to claim that a short or long pause in discourse, sometimes unanswered questions, and refusal of greeting in first contact with someone, or avoiding a specific topic in a conversation can be considered as different instances of silence as mentioned here.

2. Theoretical Background

Silence began drawing attention in linguistics in two different paths. The first, influenced by philosophy and literature, stemmed from preliminary study of the eloquent silence from a functional viewpoint (Jensen, 1973; Bruneau, 1973) with no direct impact on the discipline. The second one was acoustics, and thanks to this path, silence began as a separate subject of study. In this acoustic path, silence developed along two sub-paths. In the chronometrical analysis of speech, something (speech) and nothing (the silences between words) were counted; such analyses indicated the standard maximum silence in conversations. The second sub-path was on discourse analysis as a new field of study in linguistic pragmatics. In this path, Sacks et al. (1974) argued that silence is, for instance, an interactive tool for turn-taking. Although

---

¹ For the sake of convenience, the word “silence” is used in this paper to cover both pauses and eloquent silences

they may function differently, in the existing literature, silence and pause are used interchangeably in linguistics².

The first concepts of silence that were studied in linguistics in the 1970s were associated with negativity, passiveness and so on. It was considered as absence, absence of speech, the absence of meaning, or ‘intentionlessness’. Saville-Troike (1994) claims that the reason for such a perception is the fact that the first studies were conducted by specifically Western linguists who focused on lexicography and grammar. According to Bruneau (1973), much of the manner in which we have studied language function has denied the functioning of silence. It was only the 1990s, with the increasing interest in pragmatics, did the linguistic study of silence show a slight improvement. What Poyatos (2002: 299) wrote completes what it says above: “Linguistics has wasted many research opportunities offered by silence... rarely have linguists referred to silence as a component of interaction”.

Therefore, there has been a great amount of research on the functions and meanings of silence from various perspectives in communication. Similar to the previous classifications, for example, also (Nakane, 2005) lists four functions of silence: cognitive, discursive, social, and affective functions. Cognitive function focuses on the speakers’ cognitive process during the interaction, discursive function refers to the contextual and interactive dimension of the dialogue, in terms of social function, silence is thought to affect or organize social relations as also argued by Halliday (1994); in that the idea of considering interpersonal functions based on persona, social distance and relative social status is emphasized, and affective function deals with the emotions involved in the interaction. In addition, from the viewpoint of politeness theory, silence is utilized as a strategy to avoid from face threatening acts, or minimize them as much as possible. For instance,

---

² e.g.: Goffman, 1981: 25

disagreement, refusals, and rejection are frequently practiced speech acts through silence in Japanese society, as an “off record politeness strategy” instead of going bald-on record, for the fear of face-loss for the speaker (Nakane, 2007: 58).

In some African cultures, silence can also be used as a mechanism for social control and an indicator of power; however, while the powerful can be silent to show superiority, the silent one can also be the suppressed to show submission (Agyekum, 2002: 42). The way silence operates in speech is also a matter of conversational style as argued in Tannen’s study (1985). There she found out that New Yorkers have different uses of and perceptions on silence, considering slow speakers (Californians) “withholding and uncooperative“. (ibid.) In parallel, from the perspective of the Relevance Theory, it is a must to analyze the assumptive and observed functions of silence as part of non-verbal communication in two categories of intentionality: informative intention to indicate a set of information to the listener; and communicative intention to show mutual recognition of this informative intention by the listener. In other words, when the speaker’s intended or hidden meaning encoded through silence is recognized by the listener, communication is regarded to be achieved.

As one of the baseline theories in this paper, Roman Jakobson (1971) defines six communicative functions of language: referential, emotive, conative, phatic, metalingual, and poetic. Briefly, the six functions above can be explained as follows:

“(1) the referential function is oriented toward the context (the dominant function in a message like ‘Water boils at 100 degrees’); (2) the emotive function is oriented toward the addresser (as in the interjections ‘Bah!’ and ‘Oh!’); (3) the conative function is oriented toward the addressee (imperatives and apostrophes); (4) the phatic function serves to establish, prolong or discontinue communication [or confirm whether the contact is still there] (as in ‘Hello?’); (5) the metalingual function is used to

establish mutual agreement on the code (for example, a definition); (6) the poetic function (e.g., ‘Smurf’), puts ‘the focus on the message for its own’” (Jakobson, 1960: 19).

Secondly, the Relevance Theory is based on a broad definition of the term, and its two sub-principles. ‘Relevance’ is used to mean that the new information is transmitted to the listener(s) in that specific context with the least amount of effort required to convey it. While finding the most relevant meaning in a given conversation, the speakers make use of inferences, and implicatures which bind them to the current theme of conversation and ensure that they continue their communication as it goes. The two sub-principles of relevance are the ‘cognitive principle’ which assumes that the listeners are cognitively competent to comprehend the maximum relevance; and the second ‘communicative principle’ asserts that utterances operate in relevance to one another and the theme of conversation.

As clear from the principles, basic characteristic of the theory is the existence and comprehension of the implicit inferences and implicatures from the contexts of conversation; the listener grasps the best possible interpretation of the speaker’s utterance using the ostensive clues which lead to the interpretation the listener has at the end. Briefly, the Relevance Theory emphasizes the pragmatic value of language beyond its referential meanings because it is produced and utterances are exchanged in particular contexts; therefore, Sperber and Wilson (1986) argue that the truth of linguistic items may have temporary or ad hoc meanings that are shaped by the contexts they are used in. In this analysis of the functions of silence in trauma, Relevance Theory is clearly one of the most effective since silence may function as such ‘ad-hoc non-linguistic items’ with various possible interpretations in different contexts (ibid.).

With the attempt of contributing to the functions attributed to the use of silence in various contexts, this study tries to analyze ‘silence’ as discourse marker in a case study on trauma discourse.

2.1. Method

This paper is based on a case study which investigates the pragmatic functions of silence in a particular example of trauma. The analysis will broadly draw on Jakobson’s (1971) six Communicative Functions of Language (with references to Nakane’s categories as well), and the Relevance Theory by Sperber and Wilson (1986).

Methodologically, a discursive interpretation of silence is attempted in two trauma narratives; an excerpt from a conversation by three people talking about someone else’s trauma, and the second one is a direct narration. To calculate the duration of the pauses, a screen timer has been used. At first, all the inter- and intra-turn pauses were identified. Afterwards, based on the context and the other linguistic elements such as words, and fillers, I found out that some of the pauses were loaded with illocutionary force. Following that, I investigated the discursive connections between pauses. In the analysis, both inter and intra-turn pauses have been taken into account because the communicative/ cooperative function of turn-taking and allocating the floor by the speaker itself occur in transition relevance places (TRPs). For the sake of convenience, the word “silence” is used in this paper to cover both pauses and eloquent silences, which is important in the sense that a pause can simply be a pause to breathe (intra-turn), or a pause of inter-turn. Again a pause of intra-turn could also have a specific function of restructuring or calling for collaboration; thus, also consider “silence” as inter and intra-TCU pauses with illocutionary force.

Based on the data, the analysis revealed that silence has three main functional categories: cognitive, affective, and communicative – most

of the functions defined separately by Jakobson (1971) fall into the third category. In its broadest sense, where I observed silence, I realized that the narrator of the trauma employed it to realize specific speech acts to maintain the flow of the conversation. However, it is a must to state prior to the analysis that such corresponding acts as approving, seeking for approval, and turn-taking are context dependent interpretations of the silences observed; other examples or contexts apart from trauma may indicate contradictory or additional uses for silence.

3. Results and Discussion

The analysis is based on 375 tokens of silence, and the following categories of functions have been observed: cognitive function, affective function, and communicative/cooperative function. The rough distribution of the tokens is as follows: 200 of the affective function, 110 of the communicative/cooperative function, and 65 of the cognitive function. The rationale behind this classification is based on the thematic groupings of all the 375 tokens of silence in the data. The majority (200/375) of all the tokens of silence is of affective function as the data suggests; however, this does not necessarily mean that in general, silence is mostly used with an affective function. This might have resulted from the theme itself; in other words, the theme of the narrative is, first of all, a trauma; it includes many references to emotional judgments and emotional states as the event itself is an emotional one. If the interview had been a statement at a police station about a criminal experience witnessed, then the key point could have been transmitting the correct time order of events really occurred; in such a case, remembering the details, giving information – thus cognitive function – would be dominant. Secondly, it is a narrative; this means that the narrator makes a story out of a traumatic event and emotionally loads it. In so doing, as the examples will show later in the paper, there exists a step-by-step narrativization. In line with this, I realized that a specific silence

might be multi-functional, and open to interpretation; besides, it can also be employed for another function elsewhere; therefore, it can be argued that environment of the silence is closely associated with the function attributed to it. For example,

(1) “[...] hani hava karardı akşam saatleri (.) dokuz falan (2.0) dokuz dokuz buçuk (1.8) da olabilir, (1.6) saatten çok emin olamıyorum, (2.0)” (B:75-76)³

If this example were only “[...] hani hava karardı akşam saatleri (.) dokuz falan (2.0) [...]”, then the silence of 2.0 seconds at the end of a TCU could also be interpreted as an affective function to highlight how late it was, or that the narrator was already stuck in the middle of the chaos. However, in the utterance above, following estimations of time such as “dokuz dokuz buçuk (1.8) da olabilir, (1.6) saatten çok emin olamıyorum, (2.0)”, and also the loss of eye-contact (towards the sky in a hesitant way) give interpretive clues for the listener to understand that these pauses can be the moments of cognitive task, trying to remember while guessing out-loud.

3.1. The Cognitive Function

In the cognitive function, the duration of silence can vary depending on the particular use of a pause with an average of .6 seconds; it also includes such sub-functions as remembering some details, and re/structuring ideas to put into words while gaining time. Silence in this function has a position of mid-utterance as an intra-TCU use. In both these sub-functions, silence either precedes or is preceded by two kinds of other linguistic elements: other discourse markers (hani, işte, şey), and fillers (ıı:). The examples are as follows:

---

³ B stands for the transcription coded with the letter B, and the other numbers indicate the lines.

(A) Restructuring:

- (1) “[...] çok konuyu açmamaya çalıştım bana da detaylı anlattı, (.) herhalde hani **(1.0)** sonuçta ankarada yeni bi düzen kurdu seda (.)” (A: 154-55)
- (2) “[...] bu kısımlar da iş biraz da: şeydi (..) hani belirsiz ve heyecan vericiydi” (B:183-84)
- (3) “[...] çok hani dehşet bi tepki de vermedim şey: **(1.2)** dedim hani (.) bunu demek bile çok saçma bence, (0.7) heralde köprüde bomba falan patlıyo” (B: 95-97)

(B) Remembering:

- (1) “akşamüzeri hani **(.5)** üç dört gibi diyelim” (B: 49)
- (2) “[...] demeyi düşündüm **(.5)** ı: **(1.5)** her detayı da hatırlamıyorum şimdi [...]” (B:121-22)
- (3) “beni (..) en çok etkileyen olarak yazınki darbe girişiminden bahsedebilirim şu an (3.0) ı: **(2.0)** ondan özellikle bahsetmek istememin sebebi de [...]” (B:8-9)

In these examples, the speaker pauses to think and restructure his or her ideas, how to say what to say next, and form sentences; or to remember some details of the experience because otherwise the narrative may either be not expressive or inclusive enough as the speaker desires in his/her narrative.

Silences in this cognitive function do not necessarily have to be in isolation; they might as well be followed by further verbal explanations as the data suggests:

A. In isolation:

- (1) “akşamüzeri hani **(.5)** üç dört gibi diyelim” (B: 49)
- (2) “[...] belki hiç kimseyle konuşmasam **(.5)** daha kötü olabilirdi (.) yani **(2.0)** bu şekilde (2.0)” (B: 360-361)

B. Followed by further verbal explanations:

- (1) “[...] hani hava karardı akşam saatleri (.) dokuz falan (2.0) dokuz dokuz buçuk (1.8) da olabilir, **(1.6) saatten çok emin olamıyorum, (2.0)**” (B:75-76)
- (2) “[...] demeyi düşündüm **(.5) u: (1.5) her detayı da hatırlamıyorum şimdi [...]**” (B:121-22)

Silence in these examples function as an opportunity to gain time for cognitive processes for the speaker; during these pauses, the speaker gives a second thought to his/her ideas before expressing them verbally in a proper way (properness according to his/her own perception). That the speaker uses such discursive markers as ‘hani’ or ‘şey’, with silence in this function also indicates to the existence of self-monitoring among the speaker’s cognitive communicative abilities.

3.2. The Affective Function

In the affective function, just like that of the cognitive function, the duration of silence can vary depending on the particular use of a pause; nevertheless, the calculated average duration of silence here is 1.7 seconds. This function also includes such sub-functions as intensifying the preceding or succeeding a judgment/an evaluative opinion, and creating narrative expectancy/curiosity. Interestingly, in both these sub-functions, there are tendencies of two linguistic patterns regarding its use. Firstly, although there are counter examples (outnumbered by the latter tendency), silence in this function has almost always the position of TCU-final, with only highly rare exceptions of mid-TCU, which is parallel to the former in the sense that it follows the end of the first part of the whole TCU. Secondly, the position of CS (communicative silence) changes when used with nouns, verbal predicates, predicate nouns, attributive adjectives etc. to be elaborated below. The narrator also maintains eye-contact during silences here. The examples are as follows:

A. The function of intensifying the preceding or succeeding a judgment/ an evaluative opinion can be exemplified as follows:

- (1) “ben hani tekim (.) no:lca:m belli değil falan **(3.0)**” (B:262)
- (2) “hani kafama bomba atıldığını falan düşünüyorum öyle sesler (.) hani ölüyorum sandım **(3.0)**” (B:265-66)
- (3) “ilginç hani normaldeki gibi değil **(2.0)**” (B:136)

Silence in this function serves for the purpose of highlighting the previous or following evaluation; in the examples above, pauses create TRPs, thus an opportunity for the listener to comment on the evaluation. Moreover, in all the examples above is ‘hani’, which is a discourse marker pointing to the shared information or common ground with the listener who is assumed to be capable of evaluating the importance and emotional density of the experience and situation. This way, the emotional intensity, the importance, and the attention aimed by the speaker to be aroused might be actualized.

B. The function of creating narrative expectancy/curiosity can be exemplified as follows:

- (1) “bi tedirginlik var belli (1.4) **vapur hareket edince de (3.0)** havada askeri <heli-> helikopterleri gördüm (.7)” (B:91-2)
- (2) “**bi de tabi en büyük tedirginlik (1.5) u: (3.0)** kimse yok (.) evde tekim, istanbuldayım (2.5) bu var [...]” (B:173-4)
- (3) “[...] hani etkileyici ve **(1.0)** korkutucuydu benim için (2.0)” (B: 295-296)

Silence, in these examples, function as an interval where the expectancy by the listener is increased by the narrator. For the second pause in the second example, both functions of ‘raising curiosity’ (affective) and ‘restructuring’ (cognitive) are possible interpretations of silence; during the second pause, the speaker might also be thinking and restructuring the next sentence to come. However, when the context and the fact that adjacent parts of an utterance should be relevant to

each other and to the other elements of the verbal interaction – as the Relevance Theory suggests –, emotional density and curiosity potential of the word (tedirginlik) the first pause follows, and the filler ‘ıı.’ coming right afterwards are realized. Thus, when these are taken into consideration, it is possible to argue that the dominant function in the second pause can be ‘raising curiosity’ (affective). The reason behind this can be to draw more attention to the importance (according to the narrator) of what will follow, or to something unexpected for the listener; narratives with silence in this function are similar to stories, in other words, they are ‘narrativized’ stories in the sense that stories are events, they are answers to the question of ‘What happened?’; however, narrative is the choice of a specific design of the representation or manifestation of a story. In this regard, the points that narrator emphasizes and expects the listener to relate more may change from one person to another involved in the experience, from one narration of the story to another. Narrative here is an inclusive concept affecting thought, meaning and decision-making regarding the way a story is told.

The aforementioned second linguistic pattern in the affective function is about the position of CS. There is a specific pattern of CS position for the following each. While CS succeeds noun phrases, verbal predicates, predicate nouns, and adjectival predicates; it precedes attributive adjectives. The detailed pattern for each is as follows:

A. When used with noun phrases, only nouns, and also with an ‘adjective+noun’-, CS (communicative silence) succeeds them:

- (1) (“[...] seda diyorum hani (.) **annesini** (.) yeni kanserden kaybetmiş insana kanser ameliyatı [...]” (A:119)
- (2) “yakın arkadaşları var ama **biz kadar eski arkadaşları** (1.0) yok (.)” (A:157)

B. When used with verbal predicates, CS succeeds them even in inverted sentences - a noun comes after the predicate:

- (1) “=**ağlıyo** (.) <sonra> o ağla>yınca<ben konuyu değiştiriyorum↑
o geri dönüyo anlatıyo” (A:139-40)
- (2) “ya işte hani (.) nereye defnedildiğine kadar **konuştuk kadının**
(.) ben hani [...]” (A: 147)

C. When used with predicate nouns, CS succeeds them:

- (1) “bi arkadaşım ertesi gün amerıkaya gitcekti, (.7) ıı: **özel bi arkadaşım (1.9)** onla buluşçaktık” (B:30-31)
- (2) “[...] onlara gidiyodum hem seminerler↑ (..) **neyse istanbuldaydım (1.8)** o gün de [...]” (B:27-28)

D. When used with attributive adjectives, CS precedes them:

- (1) “(.) senin için (..) travmatik olan bi olayı anlatabilirsene sevinirim” (B:4)
- (2) “[...] ve benim için (1.0) ekstra korku ve (.7) [...]” (B:12)

E. When used with adjectival predicates (because they are eventually predicates), CS succeeds them:

- (1) “**seda çok garipti** (.) yani [...]” (A:114)
- (2) “açıklama da yapılmadı uzun bi süre **no:ldu: belirsiz (3.5)**”
(B:240-41)

However, there is one contradictory example to this in the data:

- (1) “yürüyorum falan, **ortalık bi (.6) ilginç** [...]” (B:135)

The data indicates a generalizable pattern regarding the position of CS in the affective function.

3.3. The Communicative/Cooperative Function

In the communicative/cooperative function, just like that of the cognitive, and affective functions, the duration of silence can vary depending on the particular use of a pause; nevertheless, the calculated average duration of silence here is .7 seconds. This function also includes such sub-functions as intra-TCU topic shift, cooperative/shared information, turn-taking, and narrativization. Silence in this function has an intra-TCU position, and the narrator maintains eye-contact during silences here except for the ones in turn-taking where eye contact is sometimes lost. The examples are as follows:

A. Intra-turn topic shift:

- (1) “[ama] hani oğulcan bey nerde diye sormadım. (1.0) işte şey (.) seda çok garipti (.)” (A:112)
- (2) “aslında yüksek lisans derslerim de vardı yaz okulu, hem onlara gidiyodum hem seminerler↑ (..) neyse istanbuldaydım (1.8) o gün de (1.0) cuma” (B: 27-8)
- (3) “[...] her detayı da hatırlayamıyorum şimdi tabi biraz zaman geçti üzerinden **(1.8)** hı: işte özellikle bi arkadaşım yüksek lisanstan (.5) sürekli yazıyo bana (.5) ve [...]” (B: 122-124)

In this sub-function, the speaker uses those silences to change topic during them. However, although there are longer pauses of 1.0, or 2.0 seconds with this function, the majority of them are short (around .5 sec.).

B. Preceding/succeeding indirect speeches:

This is a two-way function. Here CS both signals an indirect speech and direct speech shift; however, by preceding or succeeding an indirect speech, it signals a perspective shift and provides enough time for the listener to process that perspective change clearly as follows:

- (1) “şey dedi (.) hani bana iyi geldi dedi (..) benzer şeylerden bahsetmek paylaşmak dedi” (A: 166-7)
- (2) “[...] hani hep şey dedi (.5) ya: burda ekşim bitmiyo, hani orda rahat rahat okurum [...]” (B:64-5)
- (3) “[...] aradı ve şey dedi (.8) ya: istersen buluşmayalım (.5) ben de evden çıktım geliyorum ama her yerde polis var (1.0) bence hiç hani (.5) gelme bişey var heralde falan dedi (.6) ben de artık dedim çıktık yola (..)” (B: 42-46)

In these examples, silence is employed to signal the speaker shift. Interestingly, when to quote another person, the speaker uses silence in spoken language as quotation marks of the written language. Interestingly, the speakers uses silence even when to quote themselves with complete sentences as in the following example:

- (1)“helikopteri görünce (.) bi de boğazda görünce (.7) direk şey dedim ben de (.5) hani köprüyü patlattılar heralde bomba patladı dedim (1.0)” (B:104-5)
- (2)“ [...] bazı şeyleri o kadar kanıksamışız ki normal de gelmedi değil hani (.7) yine bi olay var heralde (.8) dedim, geçtim (1.0)” (B: 37-39)

The aim behind using this function might be to distance him/herself from the narration while providing direct sentences from other people in order to increase the overall effectiveness of what is being told at that moment. Although it might seem different to quote him/herself, it might be functioning in a similar way to quoting others in the sense that by using direct sentences, the speaker somehow portrays the way he/she was at the moment of the event accounted; this can make the listener feel like a direct witness by positively contributing to the ‘authenticity’ of the narration.

C. Cooperative function:

In this function, silence is used by the narrator as a call for cognitive support, or bringing the shared information in from the listener. Silence here serves as an opportunity to call for cooperation by the narrator from the listener. As communication is two-sided, according to the Relevance Theory, what is said and how it is said are contextual and can be interpreted by the listener; hence, the listener complements the meaning with the references to the shared information in between. This two-sided interacting meaning-making process constructs and maintains the communication.

- (1) “bi de çok komik bi şekilde annem falan da tabi aradı **(1.5)**” (B:194-5)
- (2) “=yok hiç uyumadım zaten bi de (.5) hani yaz sıcağı olması ve odada olmam **(1.5)**” (B:302)
- (3) “[...] vatan caddesine daha yakın bi (.) oturan arkadaşım var deren **(1.5)** biliyosun sen de (.)” (B: 255-256)

In the first example, giving a pause after “bi de KOMİK bi şekilde annem falan DA tabi aradı” serves for this purpose in the sense that komik does not mean its literal meaning but means something similar to ‘garip bir şekilde ilginç’ (weirdly interesting), and ‘da’ means ‘bile’ (even she called); the speaker was aware that I (as the listener) knew that her grandmother was recently operated from her heart and barely capable of talking on the phone let alone communicating which is not stated overtly in the utterance. That’s why when she gave a pause, she called for the information I already knew and waited for me to deduce the importance of this sentence by combining it with my shared information, and gave time to me – the listener – so that I can complete the gap which is that she can hardly communicate and too weak to talk to.

The second example is also very similar to the first one in that the pause after “yaz sıcağı olması ve odada olmam **(1.5)**” is an interval for

me – the listener- to deduce the unsaid which is the negative effects of being in a room not opening directly to fresh air in such a hot weather and in a terribly-shocked mode; besides, I as the listener know her room which she might have referred to as well. This sub-function perfectly corresponds to what Relevance Theory claims while saying that communicative intention is employed to show mutual recognition of the informative intention by the listener. In other words, when the speaker’s intended or hidden meaning encoded through silence is recognized by the listener, communication is regarded to be achieved.

The third one also shows the same function of calling for shared information just like ‘hani’ as a discourse marker. I, as the listener, know Deren, where she lives, how she might have been affected by such a serious incident due to the location of her home etc. Interestingly and differently when compared to the other two examples, here is also a further direct verbal explanation following that pause “bilyosun sen de”, which is clearly a sign of expecting communicative cooperation, shared knowledge by the speaker from the listener as can also be justified by the Relevance Theory.

D. Narrativization function:

In this function, silence is used by the speaker in order to link sentences in a way to compose a narrative together like a story of successive inter-related events: it was when they ..., then this happened ... then that ... look what ... and I was ... Here silence serves as an interval where the narrator waits for the listener to catch up and be on the same page with her/himself. Silence in this function oftentimes follows a highly crucial moment of the narrator’s experience; therefore, during these breaks, silence becomes the place where the listener feels almost the same as narrator, sees what she sees. It also contributes to the climax of the narrative, and guarantees almost the full transfer of not only the storyline but also the overall effect of the experience on the narrator to the listener.

- (1) “merak ediyorum ama (.8) çok da şey olmadı. neyse indim **(1.0)** tramvaya binmem gerekiyor işte eve gelmek için” (B: 113-4)
- (2) “[...] da: ben televizyonu açarken benim telefon <zaten> annem arıyo babam arıyo abim arıyo (..) hani aileden başlayıp bütün akrabalar tek tek aramaya başladı **(1.8)** .hh televizyonu açtım (..) direk haberler zaten (..) köprü kapatıldı (.) darbe girişimi bişeyler **(.6)** şok oldum (.)” (B:150-5)
- (3) “hani o üzüntü: ayrılık şeyiyle **(.8)** internete girmedim **(.7)** müzik açtım, kulaklığı taktım, (.) vapurun da dışına oturdum **(2.4)** neyse hareket etti falan **(1.7)**” (B: 85-88)

These examples present a unified impression of action, tone, color, emotion, and effect. It also presents a decisive moment of the narrator’s life; these sentences provide a snapshot of his/her in which the listener almost feels the same way the narrator feels, almost sees what the narrator sees. The plot of the narratives here is not very complex but it still creates a unified impression and leaves the listener with a vivid sensation rather than a number of facts to remember. However, this is an account of a trauma; therefore, it can be expected that it will be emotionally-loaded which has the potential to affect the listener.

E. The last one, TRP function:

In this function, silences work as transition relevance places (TRPs) in conversation analytic terms. Especially when the pauses are longer than 1.0 seconds, turn-claimer thinks that it is the end of the TCU of the speaker and now it would be the right time to claim the floor.

- (1) “senin için (..) travmatik olan bi olayı anlatabilirsen sevinirim **(2.0)**” (B: 4-5)
- (2) “[...] daha kötü olabilirdi (2.0) bu şekilde **(2.0)**” (B: 306)
- (3) “[...] öyle bişey bekliyoruz yani hayattan ma:lesef **(1.6)**” (B: 106-108)

While silence can do all the work by signaling the availability for turn change by itself, it may also be overtly and verbally supported as in the first example with a direct address to the target listener “anlatabilirSEN sevinirim (2.0)”, or in the second and third examples with “bu şekilde (2.0)” implying that I have said it all, that’s all, or the floor is yours. Finally, although this function is common to almost all types of conversations, I thought it should be noted here along with the other functions because it is, still, one of the functions I observed in the data.

The last point I want to emphasize is that some silences can be multi-functional and they can function in more than one way in only one place. The examples are as follows:

- (1) “bi daha görüşmeyebiliriz vesayre, o bi **(2.0)** ı: hh. onun bi mutsuzuğu var (2.0)” (B:83-4)
- (2) “bi de tabi büyük tedirginlik (1.5) ı: (3.0) kimse yok (.) evde tekim (.) istanbuldayım (2.5) bu var [...]” (B:173-4)
- (3) “böyle normalde hiç sallamıyan bi arkadaşımıdır hani rahattır **(1.0)** yine (..) hani beni vapura bırakçaktı (.7)” (B: 67-68)

In the first example here, the silence of 2.0 seconds has both a cognitive and an affective function. As the cognitive function, combined with the following filler which is a recurrent pattern in this function as emphasized before, the speaker might be thinking on how to formulate her next sentence in a best way to express her ideas as intended; maybe she was about to say “o bi mutsuzluk” or “o bi hüznü” but then changed her mind to this version. Besides, the silence might also be working as a pause to intensify the emotional density of the sentence by delaying the focus part of the sentence in a way that “o bi, o bi (...) .hhhhh onun mutsuzluğu, hüznü var (...)”.

In the second example, the silence of (.) less than .5 seconds has both the Function 1, and the Function 2; in other words, it might have both a

cognitive and an affective function. As the affective function, it might have been used with the intention of intensifying the emotional-state-informing expressions of “büyük tedirginlik”, “kimse yok”, and “evde tekim”; all are emotionally strong, attention-drawing, and empathy-requiring sentences. Putting silence between them intensifies the emotional effect felt by the speaker as more like a rhetorical strategy. As the cognitive function, during the second pause following a filler “ıı: (3.0), the speaker might also be thinking and restructuring the next sentence to come. However, this might as well have a little communicative function. When the lengths of the preceding and succeeding silences are taken into account, the length of this pause is highly remarkably short; the reason which led to me to consider this pause also as a communicative one is that there are already many long silences and the turn-beginning has left far behind, therefore, the risk of being interrupted mid-TCU has increased. This silence might have been intentionally held short not to lose the turn to the listener for the fear of its being perceived as a potential TRP.

In the third example, both affective and communicative/cooperative functions exist. For the affective function, it can be argued that the pause following “böyle normalde hiç sallamıyan bi arkadaşımıdır hani rahattır” serves an interval where the curiosity is increased about the questions “What did he do or say despite being a very relax person?”, and “What was the unexpected thing from that person?” Moreover, it can also be put forward that the same pause serves a cooperative function through which shared information is required by the speaker while implying that the listener knows the person mentioned enough to appreciate the importance and unexpectedness of his move or remark with such an indirect message by the speaker as: “You know, he is always relax and not concerned about anything much but now that he did or said that the circumstances must be exceptional and urgent.”

4. Conclusions

In a broad sense, silence can be seen as a discursive phenomenon serving diverse interaction-contextual functions with a pragmatic value. It can, therefore, sometimes mean more than words do. Thus, depending on the topic, interacting parties, and culture in which that interaction takes place, it has such diverse critical interaction-contextual functions as linguistic, discursive, sociocultural, and meta-communicative. At the end of the analysis of the available data, among all these and many other potential functions, the affective function has been observed as a highly frequent and pragmatically-laden one. The reason behind this could be the nature of the theme of communication which is trauma; as trauma is an emotionally high potential subject in many various aspects, it can be an expected result.

Specifically as the data has shown, silence has a wide array of functions in this case study of trauma discourse. These functions include cognitive ones which are helpful while remembering the details of the trauma, and re/structuring the ideas before expressing them verbally. They also include affective ones - as emphasized before - which the speaker uses in order to intensify the preceding or succeeding judgment, an evaluative opinion, or emotional statement in addition to creating narrative expectancy/curiosity in the story narrated. Silence is, additionally, functional in terms of achieving communicative/cooperative purposes such as topic shift, distancing through indirect speeches, calling for shared information/cognitive support, turn-taking, and contributing to the effectiveness of narrativization. The data also showed that there are such linguistic patterns as following or being followed by discourse markers or fillers, and positional changes depending on the environment as in the cognitive function and the affective function respectively.

Being a relatively limited data set as a case study, despite providing my analysis with approximately 375 tokens, it makes impossible to make inclusive generalizations on the uses and functions of silence in trauma discourse. Moreover, it needs to be emphasized one more time that these functions are open to different interpretations within different contexts. Much research is, hence, needed to be done with more trauma recordings; in my opinion, it would not be too difficult to reach people who volunteer to provide trauma narratives because the deadening effect of past traumata may be reversed by an analytic process of re-remembering and re-speaking as Ritter (2014) argues. Silence is full of meaning more than one can imagine. ‘Speech is silver, but silence is golden’ reveals the underlying assumption on the rarity of it namely the CS; and as known, rare is valuable.

References

- Agyekum, K. (2002). The Communicative Role of Silence in Akan. *Pragmatics* 12 (1), 31-51.
- Bruneau, T. J. (1973). Communicative silences: forms and functions. *The Journal of Communication*, 23, 17–46.
- Goffman, E. (1981). *Forms of Talk*. University of Pennsylvania Press: Philadelphia.
- Halliday, M.A.K. (1994). *Introduction to functional grammar* (2nd ed.). London: Edward Arnold.
- Jakobson, R. (1960). Linguistics and Poetics. In Thomas A. Sebeok (Ed.). *Silence: Interdisciplinary Perspectives* (pp. 350-377). The Hague: Mouton.
- Jakobson, R., & Halle, M. (1971). The Speech Event and the Functions of Language. *Fundamentals of language*. The Hague: Mouton.
- Jaworski, A. (1993). *The Power of Silence: Social and Pragmatic Perspectives*. Sage Publications: Newbury Park, CA.
- Jaworski, A. (1997). *Silence: Interdisciplinary Perspectives*. New York: Mouton.
- Jefferson, G. (1989). Preliminary notes on a possible metric which provides for a ‘standard maximum’ silence of approximately second in conversation. In Reger, D., Bull, P. (Eds.). *Conversation: An Interdisciplinary Perspective* (pp. 166–196). Multilingual Matters: Clevedon and Philadelphia.
- Jensen, V. J. (1973). Communicative functions of silence. *ETCA Review of General Semantics*, 30, 249–257.

- Nakane, I. (2005). Negotiating silence and speech in the classroom. *Multilingua*, 24, 75-100.
- Nakane, I. (2007). *Silence In Intercultural Communication*. John Benjamins: Amsterdam.
- Poyatos, F. (2002). *Nonverbal Communication Across Disciplines*. John Benjamins: Amsterdam and Philadelphia.
- Ritter, M. (2014). Silence as the Voice of Trauma. *The American Journal of Psychoanalysis*, 74(2), 176–194.
- Sacks, H., Schegloff, E. A., Jefferson, G. (1974). A simplest systematics for the organization of turn-taking for conversation. *Language*, 50, 696–735.
- Saville-Troike, M. (1994). Silence. In Asher, R.E., Simpson, J.M.Y. (Eds.). *The Encyclopedia of Language and Linguistics* (pp. 3945–3947). Pergamon Press: Oxford.
- Sobkowiak, W. (1997). Silence and markedness theory. In Adam Jaworski (Ed.). *Silence: Interdisciplinary Perspectives* (pp. 39-61). Berlin; New York: Mouton.
- Sperber, D. & Wilson, D. (1986). On defining relevance. In R. Grandy & R. Warner (Eds.). *Philosophical Grounds of Rationality: Intentions, Categories, Ends*. Oxford: OUP.
- Sperber, D. & Wilson, D. (1995). *Relevance: Communication and Cognition* (2nd ed.). Oxford: Blackwell.
- Tannen, D. (1985). Silence: Anything but. In Tannen, D., Saville-Troike, M. (Eds.), *Perspectives on Silence*. Norwood, NJ: Ablex.
- Tritsmans, B. (1987). Poétique. In M. Delcroix and F. Hallyn (Eds.), *Méthodes du texte. Introduction aux études littéraires* (pp. 11-28). Paris: Duculot.

Annex 1 and Annex 2

Transcript excerpt (supplementary) – coded A and Focal Transcript – coded B

Transcription (Annex) A

Date: 05.11.2016 - Time: ~18:00 – 19:00

Place: Home, Levent/Istanbul - Participants: Ercan, Afife

Excerpt starts at: 31:14

111. hani oğulcan bey nerde diye
 112. sorma[đım]. (1.0) işte şey (.)
 113. Elvan: [hhh]
 114. Ercan: seda çok garipti (.) yani dediğim gibi çok

115. güler yüzlüydü, biz iki buçuk saat filan işte
 116. vakit geçirdik ama (1.0) devamlı şey işte (.)
 117. ameliyatı soruyo mesela ne ameliyatıydı diyo işte
 118. <kötü bi ameliyat> seda diyorum hani (.) annesini
 119. (.) yeni kanserden kaybetmiş insana kanser ameliyatı
 120. filan demek istemedim .hh işte şey miydi köt- kanser
 121. miydi diyo öyle işte iş: boşver konuşmayalım ya
 122. senin nası okul filan diyo okul iyi? peki ameliyat
 123. iyi miymiş? (.) diyo tekrar ameliyata [bağlıyo] .hh
 124. Afife: [ya:]
 125. Ercan: ondan sonra (öhö öhö) annesini (.) anlatma ihtiyacı
 126. duyuyo aşırı şekilde [.hh]
 127. Elvan: [↓ya:]
 128. Ercan: hani o zamanlarını, <işte> benim annem de şöyle oldu
 129. filan diyo işte babamla ilgili bişeyler soruyo
 130. benim babam da böyleydi de neyse güzel şeylerden
 131. bahsedelim <armada uzak ya:> sen hep geliyo musun
 132. buraya etimesguttan filan dedim, .hh <↑buraya> da
 133. geliyorum dedi orda işte optimum diye bi yer var
 134. oraya da gidiyorum dedi (.) ama işte ya ben mesela
 135. annem de şöyle olmuştu dedi tekrar bağladı.
 136. ben konuyu değiştiriyorum çünkü ağılyo anlatırken=
 137. Elvan: =[ya:]
 138. Afife: [ağladı] mı?=
 139. Ercan: =ağılyo (.) <sonra> o ağla>yınca< ben konuyu
 140. değiştiriyorum↑ o geri dönüyo anlatıyo
 141. <istersen> konuşmayalım diyorum, yok yok diyo (.)
 142. devam ediyö tekrar anlatmaya neyse sonunda başardım
 143. başka bişeyden konuşmaya başladık hani nereye
 144. dokunsam bi şekilde <ya- ba-> yalnız kalan babasına
 145. bağlıyo, ya annesine bağlıyo, ya kardeşlerine, (2.0)
 146. ya işte hani (.) nereye defnedildiğine kadar
 147. konuştuk kadının (.) ben hani konuyu değiştirmeye
 148. çalışsam da ben <hani hiç> başımız sağolsun bile
 149. demi:cektim ben
 150. Elvan: ya: şey ama hani yeni oldu (.) bilmiyorum tabi ben
 151. de bişey diyemezdin de
 152. Afife: bi de muhtemelen şey olmuş olabilir ya: ben

153. telefonda konuştuğumda da çok konuyu açmamaya
 154. çalıştım bana da detaylı anlattı, (..) herhalde hani
 155. (1.0) sonuçta ankarada yeni bi düzen kurdu seda (.)
 156. yakın arkadaşları var ama biz kadar eski arkadaşları
 157. (1.0) yok (.) hani a- anlatma ihtiyacı duymuş
 158. ola[bilir]
 159. Elvan: [evet] bence hani ailesiyle zaten <mesela> çok
 160. detaylı konuşamaz gibi (.) diye tahmin ettim hani
 161. daha (.) da şey oluyodur belki kötü oluyodur
 162. ailesiyle konuşurken, (..) hani arkadaşlarla
 163. konuşmak belki daha mı iyi geliyo bilmiyorum=
 164. Afife: =[bi de] tabi hani (.) aramızda kalsın ama bana
 165. Ercan: [ıı:]
 166. Afife: şey dedi (.) hani bana iyi geldi dedi (..) benzer

Excerpt ends at: 33:22

Transcription (Annex) B

Date: 27.12.2016 and Time: ~16:00 – 17:00

Place: Café, Taksim/ISTANBUL and Participants: Ercan, Afife

Transcription starts at: 00:00

1. Ercan: meraba ı: benimle bi anımı (..) travmatik anımı
2. paylaşmayı kabul ettiğin için teşekkür ederim biraz
3. önce de söylediğim gibi ıı: (..) istediğin(..) bi
4. (.) senin için (..) travmatik olan bi olayı
5. anlatabilirsen sevinirim. (2.0)
6. Afife: tabi aslında ilk sen bahsettiğinde aklıma
7. birkaç tane şey geldi (1.0) ama: sanırım en yakın ve
8. beni (..) en çok etkileyen olarak yazınki darbe
9. girişiminden bahsedebilirim şu an (3.0) ıı: (2.0)
10. ondan özellikle bahsetmek istememenin sebebi de hem
11. daha <nispeten yakın> bi zamanda olması (.) ve benim
12. için (1.0) ekstra korku ve (0.7) panik yaratması
13. oldu (1.0) biliyosun yaşımız itibariyle öyle bişey
14. görmedik ama duyduk (0.6) onları bi anda yaşıyo
15. olmak (.5) kötü bi histi (2.0) ve: ben istanbulda
16. yalnızdım yazın (0.7) o zaman denk geldi ve (.5) o
17. da ekstra bi (.) sıkıntı yarattı ben de kalıcı etki

18. de bırakmış olabilir bilemiyorum (0.8) o günü
 19. anlatıyım istersen sana biraz?
20. Ercan: tabi memnun olurum.
21. Afife: (.9)ı: öğretmen olduğum için (.) yazın seminerler
 22. vardı (..) yeni öğretmen olduğum <için de> tüm yaz
 23. vardı aslında o yüzden de normalde ailem ıspartada
 24. yaşıyo her yaz ıspartaya giderim ama şans bu (0.7)
 25. seminerler sebebiyle istanbuldaydım (.5) aslında
 26. yüksek lisans derslerim de vardı yaz okulu, hem
 27. onlara gidiyodum hem seminerler↑ (..) neyse
 28. istanbuldaydım (1.8) o gün de (1.0) cuma günüydü
 29. (0.7) yine seminere gittim falan↑ ama erken çıktım
 30. bi arkadaşım ertesi gün amerikaya gitcekti, (0.7)
 31. ı: özel bi arkadaşım, (1.9) onla buluşçaktık (.9)
 32. ama seminerden çıktım onla buluşmadan önce eve
 33. uğradım hani üstümü değiştirip hazırlancaktım, (0.8)
 34. daha keyjuul (.) şeyler giycektim (1.0) ı: seminer
 35. yerinden eve giderken her yerde polisler vardı,
 36. ekstra bi durum (.9) hissettim endişelendim ama bi
 37. taraftan da bazı şeyleri o kadar kanıksamışız ki
 38. normal de gelmedi değil hani (.7) yine bi olay var
 39. heralde (.8) dedim, geçtim.(1.0) daha sonra evden
 40. (0.6) çıktım, kadıköyde buluşçaktık (1.1)
 41. eminönünden (..) vapur bekliyorum işte bu buluşça:m
 42. arkadaşım (1.0) aradı ve şey dedi (.8) ya: istersen
 43. buluşmayalım (.5) ben de evden çıktım geliyorum ama
 44. her yerde polis var (1.0) bence hiç hani (.5) gelme
 45. bişey var heralde falan dedi, (.6) ben de artık
 46. dedim çıktık yola,(..) bi de hani onu bi da:
 47. göremeyebilirdim amerikaya gitcekti işte, (.7)
48. Ercan: saat kaçtı (1.0) tahminen?
49. Afife: akşamüzeri hani (.5) üç dört gibi [diyelim]
50. Ercan: [hı:]
51. Afife: o civarlarda (0.6) neyse buluştuk
 52. biz gayet (.5) hani hoş vakit geçirdik,
 53. (.5) yemek yedik bişeyler içtik falan (.)
 54. kadıköyde güzel vakit geçirdik, (..) o gün de
 55. hep böyle şey konuştuk tabi: o amerikaya gitçeği

56. için eğitim amaçlı gitcekti ama bu ilk gidiş: ilk
57. gidişi değil orayı çok iyi bilen biri, (1.8) hep
58. gitmek istediği için de hayalini gerçekleştiriyö
59. mutlu, ama bi taraftan da hani tedirginlikleri var
60. ev tutması gerekiyordu falan onları anlattı bana,
61. (.7) onları anlatırken de↑ hep böyle tesadüfen
62. türkiye amerika kıyaslaması yapmış olduk ister
63. istemez (1.0) hani hep şey dedi(.5) ya: burda ekşin
64. bitmiyo, hani orda rahat rahat okurum vesayre neyse
65. güldük eğlendik yerine göre (.5) sonra ayrılma
66. vaktimiz geldi (1.0) böyle normalde hiç sallamıyan
67. bi arkadaşımıdır hani rahattır (1.0) yine (..) hani
68. beni vapura bırakçaktı (.7) şey dedi (.) ya: hani
69. gündüzkünden daha fazla polis olmuş, (1.0) bişey var
70. heralde falan dedi, (1.2) ben seni eve bırakıyım
71. dedi ben de ya: saçmalama hani sabah (.5) amerikaya
72. gidiyosun git evine (.5) vesayre diyince zorla
73. vazgeçirdim (1.0) neyse ben vapura bindim (.7) artık
74. hani hava karardı akşam saatleri (.) dokuz falan
75. (2.0) dokuz dokuz buçuk (1.8) da olabilir, (1.6)
76. saatten çok emin olamıyorum, (2.0) çünkü hani onla
77. güzel vakit geçirdik, ben hiç hani telefona saate
78. falan bakmadım o sırada (..) neyse vapura bindim
79. ama çok geç bi saat değildi çünkü vapurlar
80. bitiyö diye de hani vakitli ayrıldım ordan (1.5)
81. vapura bindim, (.5) tabi biraz üzgünüm arkadaşım
82. gidiyö falan (.) bi da: görüşmeyebiliriz vesayre,
83. o bi (2.0) ıı: hh. onun bi mutsuzluğu var, (2.0) bi
84. taraftan da kendime şaşırıyorum ben hep hani
85. <internete sık sık> bakarım (.5) ama hani o üzüntü:
86. ayrılık şeyiyle (.8) internete girmedim (.7) müzik
87. açtım, kulaklığı taktım, (.) vapurun da dışına
88. oturdum (2.4) neyse hareket etti falan (1.7) ama
89. (..) iskelede dehşet polis vardı hani (.8) bişey
90. var (.) bi tedirginlik var belli (1.4) vapur hareket
91. edince de (3.0) havada askeri <heli-> helikopterleri
92. gördüm (.7) kulaklığı falan çıkardım, allah allah
93. oldum yani, (1.0) sonra da (1.0) yani kendime şu an

94. (..) anlatırken de şaşırıyorum (0.6) çok hani dehşet
 95. bi tepki de vermedim şey: (1.2) dedim hani (.) bunu
 96. demek bile çok saçma bence, (0.7) heralde köprüde
 97. bomba falan patlıyo, bişey oluyo hani (.5) babam da
 98. asker biliyosun (.) hani bize hep şey öğretildi (.5)
 99. askeri helikopterdir tanktır kolay kolay (.7) sokağa
 100. çıkmaz bi olay varsa çıkar, (.) hani askeri ortamda
 101. büyüdüm zaten bunları da biliyorum,(..) askeri
 102. helikopteri görünce (.) bi de boğazda görünce
 103. (.7) direk şey dedim ben de (.5) hani köprüyü
 104. patlattılar heralde bomba patladı dedim (1.0)
 105. bunu demiş olmak da saçma hani (..) öyle bişey
 106. bekliyoruz yani hayattan,=
 107. Ercan: = e alıştık tabi=
 108. Afife: =ma:lesef (1.6)
 109. neyse biraz tedirgin oldum ama yine de (1.2) hani
 110. gündüz de zaten bissürü polis görmüştüm,
 111. helikopterler orda falan (.) merak ediyorum ama
 112. (.8) çok da şey olmadı neyse indim (1.0) tramvaya
 113. binmem gerekiyor işte eve gelmek için (1.0)
 114. arkadaşlarım sürekli mesaj atıyo bana (..) nerdesin
 115. işte afife napıyosun (..) işte özellikle de şey
 116. arkadaşlarım hani kadıköye gitçe:mi bilenler akşam
 117. geç önce:mi bilenler (.8) biraz da kızdım açıkçası
 118. hani (1.1) sürekli bi rahatsız edilme durumu var
 119. (1.0) iyi ki de terslememişim hani şey demeyi
 120. düşündüm ya ne va(h)r fa(h)lan (..) demeyi düşündüm
 121. (.5) ır: (1.5) her detayı da hatırlayamıyorum şimdi
 122. tabi biraz zaman geçti üzerinden, (1.8) hı: işte
 123. özellikle bi arkadaşım yüksek lisanstan (.5)
 124. sürekli yazıyo bana (.5) ve şey diyo (.8) hani eve
 125. ne zaman varcaksın bilmem ne sanki böyle (1.0) hani
 126. beni sıkıştırıyor gibi falan, (.8) ben de ne var
 127. hani da: yoldayım falan dedim (.) ya sana ödevle
 128. ilgili bişey sormam lazım eve gidince kitaptan
 129. bişeye baktırcam falan dedi (..) ben daha da
 130. sinirlendim (.7) çünkü cuma akşamı (.) hani ödev
 131. bi sonraki haftaya (.5) daha hafta sonu var <hani>

132. cuma akşamı neden oturup (.6) bana şeyi soruyo ki
 133. diye düşündüm (1.0) neyse tramvaydan indim eve
 134. yürüyorum falan, ortalık bi (.6) ilginç hani
 135. normaldeki gibi değil (2.0) yine (..) ben (..)
 136. tepkisiz bi şekilde yürüyorum bu arkadaşım aynı
 137. arkadaş (1.0) şey yazdı (..) hala varmadın mı eve
 138. yazdı (2.2) ben tabi uyuz oldum hani (.5) ne ödevmiş
 139. ya dedim hani (..) kendi oturup yapıyo, benim
 140. dışarda olduğumu biliyo, bi de sıkıştırıyor falan
 141. oldum (1.5) neyse apartmana çıktım falan (.5) daha
 142. merdivendeyken bi da: (..) afife nerdesin (2.0) hiç
 143. de şüpeye düşmüyorum hani bişey oldu gibi düşünmedim
 144. (.5) en sonunda ben biraz <hani> atarlı bi biçimde
 145. (.8) girdim eve şimdi söyle (..) neye bakcaz falan
 146. yaptım (1.0) sonra ss- beni aradı (.5) işte (..)
 147. sakın ol falan filan dedi (..) televizyonu aç: dedi,
 148. (2.0) sesimden de sanırım bilmediğimi fark etti (.)
 149. ben televizyonu bi açtım (.7) da: ben televizyonu
 150. açarken benim telefon <zaten> annem arıyo babam
 151. arıyo abim arıyo (..) hani aileden başlayıp bütün
 152. akrabalar tek tek aramaya başladı (1.8) .hh
 153. televizyonu açtım (..) direk haberler zaten (..)
 154. köprü kapatıldı (.) darbe girişimi bişeyler (.6)
 155. şok oldum (.) hani (1.2) şok olma sebebim: hem olay
 156. zaten başlı başına şok oluncak bişey hem de
 157. dışardaydım (..) tepemden helikopterler geçti
 158. olay yerine çok yakındım (1.8) hani belki bi yarım
 159. saat sonra ayrılısak (.8) orda kalcaktım ben de hani
 160. bunu düşünüp durdum sürekli (1.8) neyse o arkadaşım
 161. falan da o da (.) bi şekilde şoka girmiş hani
 162. nerdesin (1.2) inanamıyorum ya (..) işte (..) falan
 163. filan modunda, (2.0) tabi uzun bi telefonla görüşme
 164. durumum oldu babamla konuştuk falan babam asker
 165. olunca (.) durumu daha detaylı ele aldı tabi (..)
 166. işte (.5) dedi noldu: belli değil ama (.) sakın
 167. evden çıkma (.) vesayre (2.0) beni bi şekilde (.)
 168. sakinleştirmeye çalışsa da normalde babamı tanırsın
 169. çok rahat bi tiptir ölüyom desen aman bişey olmaz

170. der (.) ama sesi tedirgindi o da beni (.8) daha
 171. tedirgin etti (.5) bi de tabi en büyük tedirginlik
 172. (1.5) ıı: (3.0) kimse yok (.) evde tekim,
 173. istanbuldayım (2.5) bu var daha da ilginç yaz
 174. okulundaydım (.8) istatistik fina- midtörmü ya da
 175. finalini attı hocam meyil olarak teslimi de o
 176. pazartesiydi (..) hani bi taraftan (1.0) hani
 177. hocanın da haberi yok heralde olaylardan (1.0)
 178. bi taraftan meyiller geliyo eğitimle ilgili
 179. şeyler geliyor bi taraftan da (2.0) .hh noldu:muz
 180. belli de(h)ğil ülke gidiyo falan (.7) işte haberleri
 181. açtım sürekli telefonla konuşuyorum falan bu
 182. kısımlar da iş biraz da: şeydi (..) hani belirsiz ve
 183. heyecan vericiydi oo: öyle mi darbe mi şimdi hani(.)
 184. duyduğumuz şey bu mu çocukluğumuzdan beri
 185. dinlediğimiz şeyler bu mu falan (1.0) şeklindeydi
 186. (.5) sonra sokağa bakmaya başladım hiçbi insan
 187. kalmadı (.5) camdan bakıyorum (.7) insanlar torba
 188. torba bişeyler taşıyo sanki hani eve kapancaklar
 189. bişey olcak çok belli (1.0) öyle bi durum var (.7)
 190. babam bana sakın evden çıkma diyo (.5) hatta
 191. mümkünse şeyde durma diyo (.) salonda durma arka
 192. odalara geç diyo hani (.5) daha kuytu tarafa (.8)
 193. ben iyce hani kötü oldum (1.2) bi de çok komik bi
 194. şekilde annannem falan da tabi aradı (1.5) o (.)
 195. yaşlı olunca şey diyo (..) hani evinde ekmeğin var
 196. mı kızım (.8) yağın tuzun var mı seni idare etçek
 197. (.5) hani gülesim de geliyo çok ilginç (.) ve işin
 198. garibi evde hiçbi şey yok (..) hani şey diye
 199. düşünüyodum (1.0) ertesi gün cumartesi çıkar
 200. alışveriş yaparım falan diye <düşünüyodum> evde de
 201. hiçbi şey yok (.8) yine saçma bi biçimde babamı geri
 202. aradım ben şimdi markete gitsem nolur falan diyorum
 203. böyle hani (.) ölür müyüm fa(h)lan diyorum (1.2) neyse
 204. o kısım çok ilginçti babam da tabi (.) şey olduğumu
 205. fark etti heralde (.) hem sesimden (..) hem sorduğum
 206. saçma sorulardan (1.5) şey (..) ıı: üst komşumuzu
 207. aramış onlar da avukat karı koca (.7) kapı çaldı

208. kapı çalınca ben (.5) panik atak oldum zaten hani
 209. (.) beni almaya gel(h)diler şeklinde (1.0) neyse
 210. komşuyu görünce biraz rahatladım o bi de espriye
 211. vuruyo tabi yaşça büyük olduğu için (.5) duyduğuma
 212. göre biraz korkmuşsun biraz sohbet edelim mi falan
 213. diye geldi (1.0) bi de babam evde bişey olmadığını
 214. söylemiş: işte elinde torbalar bissürü makarna almış
 215. su almış ekme almış falan onları getirdi (..) biraz
 216. benle oturdu muhabbet ettik falan (.) hani olayı
 217. biraz analiz etti bi avukat gözüyle beni
 218. sakinleştirdi (.5) sonra biraz iyi hissettiğimi
 219. fark edince (.) çıktı ama hani dedi (..) bize
 220. çıkarsın falan (1.2) ben de hani (1.0) rahatladım bi
 221. nebze (..) işte: yine akrabalar arıyo falan onlara
 222. anlatıyorum tamam ya: iyiyim bişey yok yatıp uyucam
 223. yorgunum zaten falan diyorum (3.2) işte internetten
 224. yazıştığımız arkadaşlar var, telefonla
 225. konuştuklarımız var (.) baktım bi süre sonra espriye
 226. de vurmaya başladık hani olay belirsiz: haberler
 227. absürd-leşmeye başladı falan (..) birbirimize
 228. şey diyoruz işte hani (.) gündüz bulduğum
 229. arkadaş arıyo falan (.6) yaa benim de diyo sadece
 230. sosis var evde (..) başka hiçbi şey yok diyo (.5)
 231. ben de şey bende beş torba falan makarna oldu komşu
 232. getirdi hani falan diyorum (1.0) o da diyo işte
 233. aynı yerde olsak sosisli makarna yapardık şimdi (.5)
 234. hiçbi şey yapamıyoruz falan diyo (.7) işi şeye
 235. vurduk iyice,
 236. Ercan: yani (.) böyle (.) streten sinirleriniz bozuldu
 237. gibi bişey mi?
 238. Afife: biraz oyle tabi olayı anlayamadıkça (1.0) bi
 239. açıklama da yapılmadı uzun bi süre noldu: belirsiz
 240. (3.5) ilginçti yani hem korkutucuydu hem ilginçti
 241. (1.0) ıı: ama (.) en kötüsü ben artık hani gece
 242. oldu: saat baya: ilerledi (.7) hani annemgile falan
 243. da tamam ben yatcam artık hani arayıp durmayın tarzı
 244. şeyler dedim (.8) ben de (.5) çapada oturuyorum (.5)
 245. millet caddesi vatan caddesi yakın (1.0) hani tabi

246. bi iki adımlık yerler değil ama (..) böyle bi
 247. olayda çok yakınlaştı çünkü (.7) bi anda silah
 248. sesleri: (1.8) çatışma sesleri: (.5) helikopterler
 249. onlar bunlar (.) dehşet sesler başladı (.7) şeye
 250. bakıyorum televizyona internete işte vatan caddesi
 251. kapatıldı (.) emniyet orda çünkü asıl (.5) olayların
 252. yeri yani merkezi (.7) vatan caddesi ka<patıldı
 253. diyo> e vatan caddesi bana çok yakın hani olayın
 254. dibindeyim (.5) bi de hava (..) olayını düşün yani
 255. çok yakınsın (1.0) vatan caddesine daha yakın bi (.)
 256. oturan arkadaşım var deren (1.5) biliyosun sen de (.)
 257. o mesaj atıyo (..) bizim apartmanın bahçesine
 258. helikopter indi (.5) işte hakkınızı helal edin
 259. arkadaşlar falan yazıyo (.8) ben iyice gerildim hani
 260. o en azından ailesiyle (.) ben hani tekim (.)
 261. no:lcam belli değil falan (3.0) neyse babam da
 262. uyarıyo hani (.5) cet sesleri olmaya başladı ama (.)
 263. nasıl bişey anlatamam ercan sana hani (1.0) ben (..)
 264. hani kafama bomba atıldığını falan düşünüyorum öyle
 265. sesler (.5) hani ölüyorum sandım (3.0) salondaki cam
 266. çatladı (.5) o da olunca ben iyice ↑alla:h dedim
 267. (..) hani gidiyom ben artık (.) falan (.) dedim (.)
 268. sonra tabi babam(..)gile diyorum (.) napca:mı da
 269. bilemedim hani orayı arıyorum bişeyler oluyo falan
 270. (.8) babam da sükûnetle şey diyo camın birini açık
 271. tut diyo yoksa hepsi pa- hani kırılır parçalanır diyo
 272. cet geçiyosa diyo (1.0) hani o da askeriyeden olan
 273. tecrübesiyle hani (.) bilimsel açıklamasını yapıyo
 274. bana olayın hani .h (.5) ben daha da gerildim (1.0)
 275. sonra dedi hani (..) silah sesleri duyuyorum baba
 276. dedim hani bu normal mi tamam ceti anladık falan sen
 277. dedi o odada durma (..) arkaya geç falan dedi bana
 278. ben o yaz sıca:nda (.5) işte penceresi olmayan arka
 279. odaya gittim (1.0) telefonu bilgisayarı alıp oraya
 280. sığındım (.) ama hani (.5) gözümden yaş falan
 281. geldiği çok oldu yani çok korktum (.) sürekli (.)
 282. hani patlama sesi oluyo (.5) tabi yaşamadığımız için
 283. daha da korkutucu (.7) hani bilen insanlar şey

284. demiş (.) hani bu (.) cet sesi (1.0) ıı (.8) bişey
 285. patlayıcı diyolar (1.8) ne diyolar hani (..)
 286. geçtikten sonra belli bi süre sonra sesi çıkıyo
 287. falan (2.0) sonik mi diyolar o tarz bişey sanırım
 288. (2.0) oymuş falan ama ben o esnada onu bilmiyorum
 289. tabi hani bomba falan atılıyo tepeme zannediyorum
 290. (1.0) bi taraftan şeyler başladı (.5) zaten fatihe
 291. bağlı çapa da (.8) hani bütün camilerden (.) işte
 292. seslenişler, toplanıyoruz bilmem neler (1.0) dini
 293. şeyler okunuyo (.5) hani (.5) ki insanı ezan bile
 294. okunduğunda etkileyen bişey (..) düşünsene hani her
 295. yerden (.5) aynı anda yayın (2.0) böyle çok (.) hani
 296. etkileyici ve (1.0) korkutucuydu benim için (2.0)
 297. sanki böyle ölüme çağırılıyomuşum gibi hissettim o an
 298. (2.0)
 299. Ercan: başka bişey olmuş muydu gece? (..) rahat
 300. geçirebildin mi sonrasını?=
 301. Afife: =yok hiç uyumadım zaten bi de (.5) hani yaz sıcağı
 302. olması ve odada olmam (1.5) dehşet bayıcı bişeydi
 303. hani çıkamıyorum da ve sürekli saate bakıyorum hani
 304. hava kararınca acaba geçer mi falan (1.5) işte (.)
 305. şey:i düşünüyosun ister istemez alt katımızdakiler
 306. yoktu mesela (.5) bi üst katımdaki avukat vardı
 307. onun da karısı falan (.5) datçadaydı yaz olduğu için
 308. (1.0) diyorum apartmanda da kimse yok hani (..) ölüp
 309. kalcam burda heralde apartmanda sığınak yok bişey
 310. yok hani gidebilceğin hiçbi yer yok ve bunlar oluyo
 311. (..) işte şeyleri (..) çok şiddetli bi patlama
 312. duyuyorum mesela (..) bizim orda oldu zannediyorum
 313. sonra bakıyorum internette atıyorum (.5) taksimde
 314. bi yer patlamış ama ses o kadar yakın geliyo ki
 315. sanki benim evin önünde olmuş gibi oluyo (1.8) tabi
 316. gecenin sessizliği de var ortada hani normal (.5)
 317. hayatın akışı değil (1.5) o da etkiliyo (2.5) benim
 318. için çok korkunçtu yani ve şeyi fark ettim bi de
 319. belki o da benim korkumu artırdı, üst kattaki (.5)
 320. komşu hani bana gelip (.5) alaya aldı biraz
 321. yatıştırdı demiştim ya=

322. Ercan: =hıhı
323. Afife: baktım onun ışıkları yanıyo (.5) o da o odaya
324. sığınmış hani (..) normalde çok sıcak oluyo ve o
325. odayı çok kullanamıyoruz yazın onlar için de geçerli
326. bu (.5) o da orda ve telefonla konuşmalarını
327. duyuyorum (..) şey diyo (.) hani (.) ölcez heralde
328. burda ya: falan diyo (.5) e beni rahatlatan adam da
329. öyle düşünüyö (1.5) iyice korktum tabi (2.5) sabah
330. altı buçuk gibi falan hani avcılarda oturan bi
331. arkadaş vardı sedat o yazıyo burda hala patlamalar
332. devam ediyö falan filan diye (.5) işte şurda şu
333. kadar ölü varmış, şu şöyleymiş herkes bişey yazıyo
334. bi de (3.5) o şekilde .h (2.0) devam etti gece ve
335. şey (1.5) hani sesler bitmedi bi türlü (.8) en son
336. sabah altı buçuk gibi falan zaten şarjım da bitti
337. (.5) şarj aletim salonda (.) oraya gitmeye korktum
338. inanır mısın (..) hani (2.5) çok acayip bi şeydi ya
339. (1.0) hava karar- aydınlanınca artık gittim (2.0)
340. baktım hani sesler dindi ama bi (.) beş altı saatim
341. böyle geçti yani o odada (1.0) sonra yine telefon
342. görüşmeleri falan filan herkes arıyo tabi (.5) hani
343. beni rahatlatmak için annem şey diyo (..) ıspartada
344. da öyle (..) hani korkma falan diyo (.5) ama eminim
345. (.8) benim o gece yaşadığımın binde biri olmamıştır
346. ıspartada yani istanbul (1.0) apayrıydı (.5) vatan
347. caddesine yakın olmam ekstra (.) bi (.) şey yarattı
348. bence (1.0) e: hani kuş uçuşu mesafeyi düşününce
349. havayı düşününce atatürk havaalanı falan da yakın
350. oluyo (1.0) bence bunlar hani ekstra şey yarattı
351. (1.0) öyle işte sonra artık mecburen (1.8) şey
352. yapmayı (.) düşündüm (1.5) hani bi yerden güne
353. başlıcam falan (..) bakkala gittim (.5) ama dışarıya
354. çıkmak falan bi macera tabi hani kimse çıkmıyo (..)
355. bakkalımız açtıktı camdan bakmıştım (.) oraya gittim
356. (.8) bişeyler aldım falan o da beni rahatlattı biraz
357. hani (..) dün gece öyleydi ama bitti falan filan
358. diyip (1.0) şey çok önemli hani (.5) çevredeki
359. insanların duruşu, sana sahip çıkmaları (2.0) belki

360. hiç kimseyle konuşmasam (.5) daha kötü olabilirdi (.) yani
361. (2.0) bu şekilde (2.0)
362. Ercan: vallahi ne denir bilmiyorum yani tek basına (.5)
363. olayların merkezine yakın bi yerde olmuş olmak (..)
364. senin için (..) daha zorlu geçmiş olmasına sebep
365. olmuş (1.0) umarım bi da: yaşamazsın böyle bişeyi
366. diyorum, teşekkür ediyorum anılarını paylaştığın
367. için
368. Afife: rica ederim.
Transcription ends at 19:28.